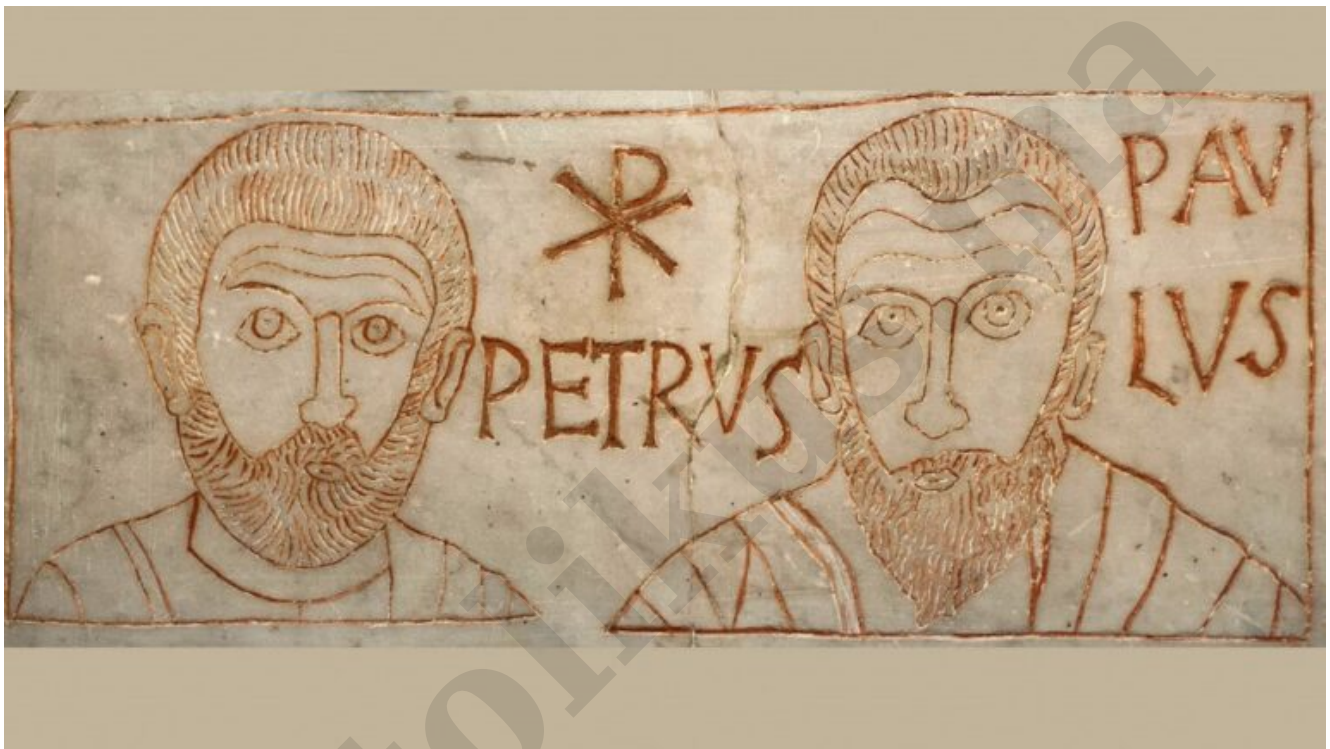

Apostolfejedelmek

Prédikáció vázlat. A miskolci Mindszenti Belvárosi Templomban, 2021. június 27-én, a templom búcsúján elhangzott szentbeszéd szerkesztett változata.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

1 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/apostolfejedelmek/> internetes címről származik. A cikket 2021-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

1. Két vicc:

Szent Péter és Szent Pál, az a két gazember... - mondta a pap az ünnepen, miután a szószéken nagyot gesztikulálva belecsapta kezét a ministránsai által odakészített, fölfordított rajzszögekbe...

Bocsánat, én Pál vagyok - szólalt meg a szobor... - nem sokkal később, hogy egy idős turistahölgy a vatikáni szoborkiállításon azon elmélkedett, vajon mit mondana ez a Szent Péter-szobor, hiszen olyan tökéletes, mintha élne...

2. Kétféle ember:

Péter a szikla, az apostolfejedelem, az első pápa. Pál a népek tanítómestere, a tizenharmadik apostol. Két különböző karakter. Más-más habitus. Nem végletek, de teljesen más utat jártak. Péter egyszerű halász, Pál művelt farizeus. Péter vezeti az egyház hajóját, Pál írja a hajónaplót és az útikönyvet...

Péter az első meghívottak közül való, akire Jézus egyházát bízta, Pál később tér meg. Ő a felnőtt keresztény. Péter indulásból csatlakozik Krisztushoz, Pálnak be kell hoznia a lemaradását. Péter hangulatember, impulzív, lelkesedő, kétségbeeső, hősködő, Pál inkább az értelem erejével megfontoltabb, a távlati összefüggéseket tekintő teológus. Péter a szív, Pál az ész képviselője. Péter a természetesen

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

2 / 8 oldal | © Katolikus.ma

viselkedő, egyszerű, falusi ösztönös fajta, Pál a városi, intelligens úriember, az arisztokrata. Péter a konzervatív, Pál a haladó, felvilágosult értelmiségi... Péternek a tagadását szoktuk felróni, Pálnak az elvakult keresztényüldözést. Pétert a pápaság mentén szoktuk kritizálni, Pált meg a nők papsága „ellenében” szoktuk idézni...

Péter az intézmény, Pál a karizma. Péter a hagyomány, a biztos alapok, Pál az újítás, a változtatás embere. Péter biztosítja az állandóságot, a folytonosságot, az apostoli örökséget, Pál behozza az idők szavát, a modern helyzethez való alkalmazkodás igényét és képességét. Péter megtagadja, Pál üldözi Krisztust. Vagy ez nem számít? Vagy ez már mindegy?...

Péter és Pál különböző karakterek, eltérő jellemeik. Nem értettek egyet mindenben, de mindkettőjüket ugyanazon Krisztus hívta. Össze is különböztek, de egyazon Krisztusról beszéltek. Össze is találkoztak. A vértanúságban is. De más módon. Péter nem lett különb attól, hogy apostolfejedelem, Pál sem lett felsőbbrendűbb, több attól, hogy többet misszionált. Mert Krisztusban, a Főpapban szerették és tisztelték egymást. Nem versenyeztek egymással, és egyikük sem hangsúlyozta a saját különlegességét. Bennük együtt ott az egyház egyetemessége: a kelet és nyugat, az igehirdetés és misztika, a teológia és a lelkiesség, a liturgia és az agapé, a jog és az erkölcs. Szerves egységben megférnek

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

3 / 8 oldal | © Katolikus.ma

egymással.

3. De mi a közös bennük?

Ugyanaz a Krisztus hívja meg az ő szolgálatára. Mindketten új nevet kaptak Jézustól: Simonból Péter lett, Saulból Pál. Mindkettőre szükség van az egyházban. Kis leegyszerűsítéssel azt is mondhatnánk: az egyház ma is Péterekből és Pálokból áll... Egymást nem vetélytársnak, ellenfélnek tekintik, hanem munkatársnak, testvérnek. Isten szuverén joga adni az ő kegyelmét, akár gyerekkorunktól, akár később hív meg. A lényeg hogy elköteleződünk és kitartsunk mellette.

Közös bennük a tenni akarás, a hit és a szeretet, a hűség „bizonyítási vágya”. Szinte belső kényszer. Nem hagyják el a süllyedő hajót. Nem kerülnek meg a nehézségeket. A konfliktusokat nem söprik szőnyeg alá. Vállalják az áldozatot. Élnek-halnak Krisztusért. Fontos a szervezet, a szerkezet, az intézményesülés, az igehirdetés és az egyházközségek megszervezése, az egyház működésének biztosítása, de ugyanilyen fontos azt megtölteni lelkülettel, tartalommal. Lélekkel, Igével, szentséggel, imádsággal. Képesek megbeszélni feladataikat. Le-, fel- és beosztani a munkát. Megszervezni a teendőket. Munkatársakat képezni, őket a gyakorlatba bevezetni. Szupervizorként is felügyelni, de kint a terepen is útbaigazítani és jó példával elől járni.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

4 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Amikor új helyzettel találkoznak, összehívják a többieket. Mindenki azt csinál az egyházban, amihez ért. Amihez képessége, karizmája van. Nem vitatják el egymás jogát, illetékességét. Péter tisztelete a pápaság tisztelete. Túlmutat a személyén. Pál el is fogadja, mint legfőbb vezetőt, irányító apostolt. Ha külső veszély fenyeget, összezárnak. A vitás kérdésekben azonnal leülnek és tárgyalnak, nem hagyják, hogy a nézetkülönbségek miatt a vita elfajuljon vagy magától lecsillapodjék. Bízunk abban, hogy a másik is megkapta ugyanazt a Szentlelket, s ezért az imába szüntelenül kérik is a Szentlélek közreműködését.

Mindketten megvallják Krisztust, kiállnak mellette nemcsak a „szószéken”, hanem életüket is adják érte. Nem húzódoznak a munkától. Kivégzési módjuk más, - Pétert keresztre feszítették, Pált lefejezték, - de égi születésnapjuk közös.

Életük a vértanúságban is összefonódott. Az első keresztények századokon át számon tartották sírjukat és égi közbenjárásukat kérték. Mondhatni értük volt az első „földalatti gyászmise”... Egymáshoz tartoznak. Mint az egyház jobb és bal keze. A mennyei dicsőség koronája is közös.

4. Mit tanulhatunk tőlük?

Ők az etalon, a Krisztuhoz való elszegődés modelljei. Szavaiknak az életük és a haláluk ad aranyfedezetet. Az életben is egymásra vagyunk utalva. Egymást

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

5 / 8 oldal | © Katolikus.ma

alakítjuk, bátorítjuk, serkentjük, ösztönözzük. Egymás karizmája lelkesít, hogy Isten országát közösen építsük. Akár Péter, akár Pál vonalán. Szent Péter és Szent Pál Krisztushoz akartak hasonlónak válni. Az ő áldozatuk, lelkeségük gyümölcseit élvezzük kétezer év óta: a Szentírásban, a liturgiában, a hit tisztaságában, az apostoli örökség tiszta megőrzésében és továbbadásában, az egyházmegyék alapításában, a szent pápákban, püspökökben és papokban. Az ő mustármagnyi hitük az egyház terebélyes fájává nőtt, amelynek termése ma is él. Csak ne élőködünk csupán, hanem éltsük magunkat és másokat is belőlük. Kapjunk kedvet, lelkesedést az eltökélt, bátor, kezdeményező, életszagú kereszténységre ma is.

Találjuk meg a helyet, ahol mi is tehetünk valamit Isten dicsőségére, helyi egyházközösségünkben, családjunkban, a társadalmi élet különféle területén. Az intézmény szerkezeti bűnei ellen harcoljunk bűnbánattal, alázattal, megtisztulással, belső tőzzel, karizmáinkat, tehetségünket ne csak a saját hasznunkra fordítsuk, hanem tegyük a közösbe. Amikor a pápához ragaszkodunk, nem személyi gyöngeségeit toleráljuk, hanem Krisztusba, mint Főbe kapaszkodunk, akit a római pápa testesít meg számunkra. Egyébként melyikünkben lenne jobb pápa? Könnyű kívülről kritizálni valakit, ha nem vagy benne a sorsában... Viseljük el egymást szeretetben, legyen igazi keresztény közteherviselés ez, hogy a kritikus világ is meglepődjön szeretetünkön.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

6 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Ugyanez érvényes a lelkeségünk eltorzulásaira is: Gondoljuk csak meg, hogy mennyire elkényelmesedtünk, csak szolgáltatót látunk az egyházban, s nem közösséget, amelyért nekünk is tennünk kellene. Hogy már ki sem ejtjük, hogy **szent**... Csak annyit, hogy: mise, gyónás, áldozás. Nemcsak a cselekményt profanizáltuk, hanem magukat a szent dolgokat is. Nincs ugyan hitből fakadó erkölcs, de van etikai kódex... Isten nélkül rendezzük be életünket, s a szent helyett a profánt isteníjtjük... Csak akkor imádkozunk, ha azonnali hasznot remélünk, mert nagyon padlón vagyunk. Válogatunk a hit dolgaiban, közben kényesedve ügyelünk kényelmünkre. Különböző lelkeségi irányzatokat bálványozunk, keresünk, s csak abban véljük felfedezni Istent, ami nekünk épp akkor megfelel...

Amikor pl. egy zarándoklat, tábor, vagy látványosabb búcsús rendezvény fontosabb lesz a szentségimádásnál, a halottaink körüli virrasztásnál... Vagy, ahogyan a liturgia fegyelmét, előírásait, rendjét nem vesszük komolyan és a saját szakállunkra változtatgatjuk...

A pokol kapui ma is rafináltan próbálkoznak rést ütni, okot találni, hogy gyengíthessék a pápa és a hívek egységét, de vegyük észre a Szentlélek megújító kegyelmének oázisait, újabb és újabb meglepetéseit, kitörési pontjait. Ez adjon erőt és bátorságot, hogy ne legyünk, akadékoskodók, nyavalygók és aggályosak az

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

7 / 8 oldal | © Katolikus.ma

egyház jövőjét illetően, hanem teljünk el életkedvvel, bizalommal és hittel.

5. Péter és Pál ünnepe,

az aratás kezdete is tájainkon. Aratáskor munkánk gyümölcséért és Isten áldásáért adunk hálát. Ma Szent Péter és Szent Pál apostolfejedelmek ünnepén ez az egyházközség is* megköszöni Istennek, hogy, hogy őseink az egyház e két oszlopát választották égi patrónusnak. Mintegy learatva így az elődök gondoskodó, előrelátó munkájának termését, az idők viharaiiban megtartó isteni szeretet erejét, amelyet Szent Péter és Pál apostolok nyomán egyházunkban, népünk történelmében is tapasztalunk. Hisz ebből élünk. Emlékezésünkkel visszanyúlunk az apostolok koráig, hogy erőt merítsünk a mához és a holnaphoz. Borsos Miklós szobrászművész mondta egyszer: *„Aki meg akar maradni, újat nem csinál csak jót”*. Majd így folytatta: **„nem azért nyúl vissza a régihez, mert sokallja az újat, hanem azért, mert kevesli...”**

Kérjük az aratás Urát, hogy ebben a paphiányos, mesterséges intelligenciás, robotos, munkavállaló-hiányos világban hulljon jó földbe Igéjének magja, és teremjen köztünk sok papi hivatást, hogy egyházunk folytathassa az igehirdetés, az örömhírterjesztés magvetését.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

8 / 8 oldal | © Katolikus.ma